

Prima instanță: Judecătoria Șoldănești (jud. E. Lavciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liubovi Sudacevschi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Liubovi Sudacevschi împotriva Comisiei Administrative a Administrației Publice Locale cu privire la obligarea prezentării răspunsului în privința acțiunilor întreprinse întru soluționarea plângerii precum și hotărârea adoptată în cauza contravențională, împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2016, Liubovi Sudacevschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Administrative a Administrației Publice Locale solicitând obligarea pârâtului să-i prezinte răspuns în formă scrisă în privința acțiunilor întreprinse de aceasta întru soluționarea plângerii precum și hotărârea adoptată în cauza contravențională, în termen de 5 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 01 decembrie 2015 s-a adresat cu o plângere către Procuratura rl Șoldănești și Comisia Administrativă a Administrației Publice Locale, indicând că i-au fost lezate drepturile de către un funcționar al Primăriei or. Șoldănești, exprimat prin neexaminarea în termenul prevăzut de legislație a cererii privind transmiterea în arendă a unui lot de pământ.

Menționează că, cererea privind atribuirea unui lot de pământ a fost depusă la 11 august 2015, însă a primit răspunsul la 20 decembrie 2015, după adresarea sa la Procuratura rl Șoldănești.

Relevă că, termenul de 30 zile stabilit pentru examinarea petiției a expirat, însă nu a primit răspuns despre măsurile întreprinse sau rezultatele obținute întru soluționarea momentelor invocate.

Prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Șoldănești s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Liubovi Sudacevschi împotriva Comisiei Administrative a Administrației Publice Locale cu privire la obligarea prezentării răspunsului în privința acțiunilor întreprinse întru soluționarea plângerii precum și hotărârea adoptată în cauza contravențională.

Prin decizia din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Liubovi Sudacevschi și s-a casat hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătorei Șoldănești și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Liubovi Sudacevschi împotriva Comisiei Administrative a Administrației Publice Locale privind accesul la informație ca fiind înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

La 27 ianuarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.175), Liubovi Sudacevschi a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 29 iunie 2016 a Judecătorei Șoldănești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și respectiv a emis o decizie pasibilă de casare.

Menționează că, instanța de apel a respins acțiunea înaintată ca fiind depusă împotriva unui pârât necorespunzător, deoarece soluțiile Comisiei Administrative au un caracter consultativ pentru autoritatea publică, din care considerente competentă să soluționeze toate chestiunile legate de acțiunea înaintată este doar Primăria Șoldănești, care, în speță, poate avea calitatea procesuală de pârât. Argument ce, în opinia sa, vine în contradicție cu prevederile legale conform cărora comisia administrativă este agentul constatator care are competența exclusivă de a examina în baza plângerii sau în urma sesizării din oficiu contravenția prevăzută de art. 92 Cod contravențional și nicidecum Primăria or. Șoldănești.

Relatează recurenta că, în cererea de apel a indicat că prima instanță nu face diferență între Primăria Șoldănești, care este o autoritate publică și Comisia Administrativă, care este un organ colegial instituit de către consiliul local, pentru examinarea cazurilor cu privire la faptele stabilite ca contravenții. Instanța de apel nu cunoaște competența fiecărui organ în parte precum și procedura de examinare a plângerii respective.

Consideră că, în speță nu există o altă modalitate de a obține examinarea plângerii sau informarea asupra „acțiunilor întreprinse” de către Comisia administrativă, decât doar prin înaintarea prezentei acțiuni civile prin care instanța de judecată urma să oblige organul constatator să prezinte un răspuns la plângerea înaintată (decizie de aplicare a sancțiunii contravenționale sau încetare a procesului contravențional), ca ulterior, după caz, decizia să poată fi contestată conform procedurii stabilite de Codul contravențional.

Remarcă recurenta că, Comisia Administrativă este un organ distinct față de Primăria Șoldănești fiind constituită prin decizie de consiliu, pentru examinarea cazurilor de contravenție care i-au fost atribuite în competență prin Codul Contravențional al Republicii Moldova, fiind competentă să examineze plângerea înaintată și să ia o decizie la caz, totodată având și obligația de informare.

Susține că, răspuns la plângerea înaintată Comisiei Administrative Șoldănești la 01 decembrie 2015 nu a primit, cu toate că dreptul său la informație este garantat de art. 34 al Constituției Republicii Moldova și alte acte normative din domeniu.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 01 noiembrie 2016, iar Liubovi Sudacevschi a declarat recurs la 27 ianuarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.175).

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la 07 decembrie 2016 (f.d.167) și a fost recepționată de Liubovi Sudacevschi la 12 decembrie 2016, conform avizului de recepție (f.d.169).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 27 ianuarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.175) de către Liubovi Sudacevschi împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Liubovi Sudacevschi, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liubovi Sudacevschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Liubovi Sudacevschi.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liubovi Sudacevschi împotriva deciziei din 01 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală